

Debreczeny György

a verebet meg a verset

kollázs Tandori Dezső műveiből

hosszú álom végén
fehér vásznamról ma szabadságra mentem
ez a fel-nem-vevő gép
milyen anyagból készült?

mintha valakinek mondanám
lila fehér piros és rózsaszín menyecskéknek
(vagy csak egy kéknek?)
versek járkálnak éjszaka itt

a falevelek nyaralni mentek
próbálok valamit eldadogni
egy mondat módosulásait
véletlenségből tizenhat prelúdiumot

a kaputelefon-tudós
vagy egy jó regényíró most
lerajzolná nektek a verebet
meg a verset

amit már rég befejeztem

csak épp ez

kollázs Tandori Dezső verseiből

annyira semmi nem zajong és senki
csak épp ez
minek megyek megint elébe
tizennyolc éve írtam ilyesmit
míg a növényeimet locsoltam
mikor már rég bealkonyodtak
(a buszok s a faszor a gimnázium)

mi jön már megint elébem
elsősorban az ismeretlenek
a fehér virágos ág mikor hullni kezdett
de ne fejezzük be mégsem itt
nem zajong senki és semmi annyira
(vehetném a költészetet alanyira)
csak épp ez

írtam tizennyolc éve ilyesmit
mikor növényeim már rég
bealkonyodtak
a buszokat s a fasort locsoltam
elébe mentem a gimnáziumnak
annyira nem zajongott semmi és senki
(csak épp ez)

leképez ez a képtelenség
tizennyolc éve a buszok bealkonyodtak
elsősorban a növényeimet írtam
nem locsolt semmi és senki
megyek a fasor és a gimnázium elébe
csak épp ez
(ez itt ez a fehér virágos ág)

annyira zajong

KRAJCSOVITS MARGIT: „Örökkön háborog a tenger” – 2019

